

Találkozások Józseffel

Az igazi megtérés azzal kezdődik, hogy az ember megbánja bűneit Isten színe előtt. Mert az Úr megbünteti a bűnt. Ha Izrael elhagyta az Urat, Isten ellenséges népeket bocsátott rá. Majd pedig 70 évre fogságba kellett mennie. De ott magába szállt, sírt bűnei felett, s kimondta: igazad van, Istenem, ha büntetsz.

2.

Kinek számít az életed?

3.

Anyaságom

4.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXXV. ÉVF. • 9. SZÁM
2024. MÁJUS 1.
ÁRA 2 LEJ

Sok-sok cetli: anya, szeretlek!

Csak az ötödik gyermekem megszületésénél eszméltem rá, hogy kegyelem édesanyának lenni. Hogy „nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené” (Rm 9,16). Addig naiv egymásutánban érkeztek családunkba a kicsik, mint akiknek születése az idők kezdete óta elrendeltetett. Azt hiszem, a hatodik gyermekem érkezését tudtam legmélyebben – vagy egyre mélyülőbben? – és csodálattal megélni: ahogy az egyre növekvő pocakomban segítségem nélkül új ember formálódott, úgy a teremtő Isten fonta, szőtte kicsi szívét, arcocskáját, karjait...mindent tökéletes pontossággal.

Csak egy igenre volt szükség a mi részünkről, és kezdődött a formálódás, majd a napok múlásával növekedett bennem a találkozás türelmes-türelmetlen várása. A vajúdás nemkívánatos percei után a megkönnyebbüléstől mindketten zokogtunk, aztán nevéen szólítottam, és azonnal elhallgatott. Mély döbbenet csalta elő az újabb könnyeket akkor: én nem ismerlek, kicsim, de te máris felismerted a hangom.

Kicsi életeket bízott rám Isten. Sokszor az ő bizalmába kapaszkodom, amikor kétségeim vannak, hogy jól szeretem-e őket, jó irányt mutatok-e számukra a hétköznapiakban. | 3.

Anyák napi ünnepség május elején a küllői egyházmegyéhez tartozó Sövényfalván (archív felvétel)

Figyelmeztetés sms-ben: péntek este imaóra!

A fiatalok jelentik a gyülekezet jövőjét, ezért nagy kihívás a városi lelkipásztor számára az ifjú nemzedék megszólítása – vallja Benkő Mihály. A felsővárosi lelkipásztorral való beszélgetés során az egyházközség megalakulásáról, diakóniai és nőszövetségi munkáról, a gyerekekkel való foglalkozásról, valamint érdekes gyülekezeti alkalmakról is szó esett. | 5.

Áldásosztás, áldásmondás

Mennybemenetel ünnepén

Protestáns szóhasználat szerint a mennybemenetel, katolikus szóhasználatban az áldozócsüdtörtök kifejezés mögött tökéletes életmű képződik bennünk az újszövetségi ígék és tudósítások nyomán.

Karácsonykor az Atya szeretete helyezte el Jézust a végesség világába, áldozócsüdtörtökön az atyai kéz emelte őt vissza a mennyi hajlékba. Ez a nap a tökéletes alkotás ünnepe is, amikor Jézus beteljesedett életművéért áldjuk Istent. Az ő munkája nem maradt félbe, bár a bűn és engedetlenség a halált hordozó hitetlenség mélységeibe engedte alászállni azt, aki „az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm” (Mt 1,11). | 7.

Tanulságos igék

Találkozások Józseffel

16.

A nagy pillanat: a bűnbánat utáni öröm

„Júda így válaszolt: Mit mondhatunk az én uramnak? Isten büntetése utolérte szolgálodat.”

(1Móz 44,16)

A testvérek harmadik alkalommal jelentek meg József előtt, aki azt kérdezte: mit tetetek? Miért éltetek vissza ilyen galád módon a szeretetemmel, a jóindulatommal? Tudhattátok, hogy én ezt hamar észre fogom venni. Ez az én személyes serlegem, tiszttemhez tartozik. S Benjámin ezt merészelt ellopni.

József nagyon mérges volt, ám ekkor Júda ragadta meg a szót, és így szólt: mivel igazoljuk magunkat? Isten hozta napvilágra szolgálid bűnét, most már rabszolgái leszünk a mi urunknak. Júda nem mentegette sem magát, sem testvéreit. Nem volt értelme bizonygatni azt, hogy ők ártatlanok. Miért? Mert maga Isten hozta napvilágra bűneiket. Isten van ellenünk – mondta Júda.

hoz semmi köze sincs. Csak egyet éreztek: Isten keze nehezedett rájuk, s felébresztette lelkiismeretüket. Az a mély meggyőződés vett erőt rájuk, hogy Istent magukra haragították. Még azt sem mondták, hogy Benjámin a hibás, ezért ő fog Egyiptomban maradni rabszolgaként.

Micsoda megaláztatás volt ez a testvérek számára! Már nem azt mondták: mi becsületes emberek vagyunk. Ki tudták mondani, hogy ők bűnösök. Ennyire még soha nem aláztattak meg. Amikor börtönben voltak, beismerték: vétkeztünk. De most sokkal tovább mentek, s azt vallották: Isten hozta napvilágra bűneinket.

Az igazi megtérés azzal kezdődik, hogy az ember megbánja bűneit. Isten színe előtt megvallja minden bűnét. Mert Isten igazságos és

szívükből, testvérükért készek voltak feláldozni magukat. Micsoda változás ment végbe bennük!

Így eljött a pillanat, József nem tudta magát türtőztetni. Sokáig uralkodott magán és érzeit, mert meg kellett látnia, testvérei megváltoztak-e vagy sem. De rájött, hogy átférmálódta és nem tudta magát tovább tartóztatni. A körülötte levő egyiptomiakat kiküldte, s sírva elmondta: én vagyok József, a ti testvéreitek. Él-e még apátok?

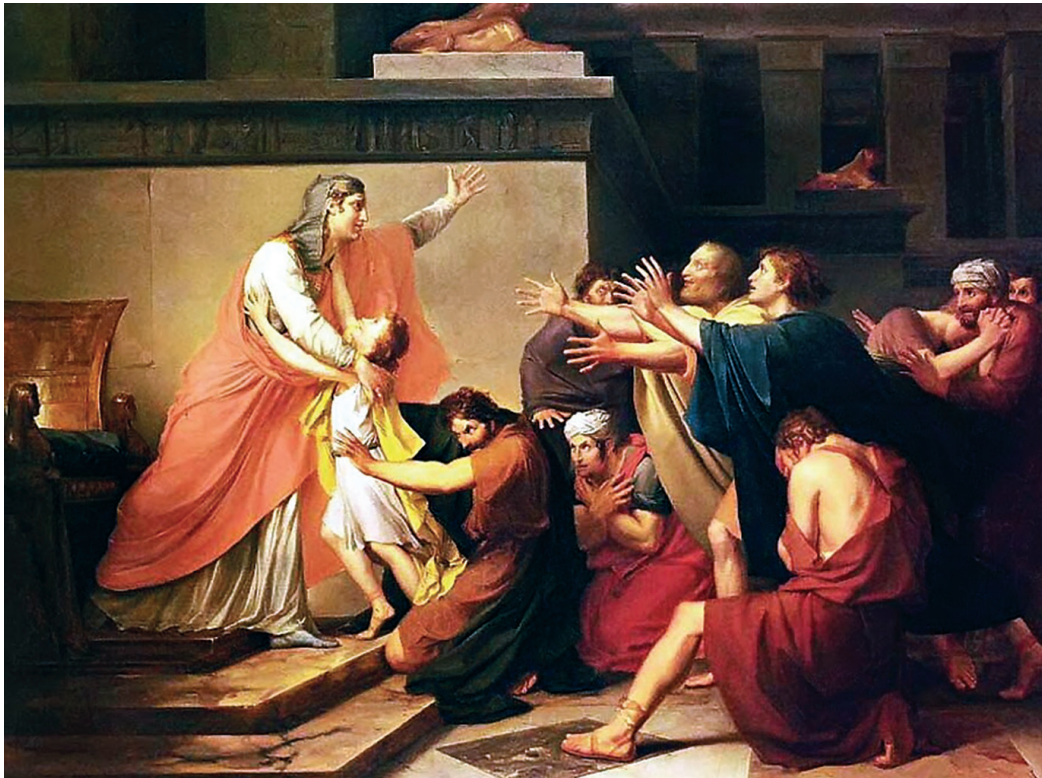
A Biblia hangsúlyozza: akkor nem tudta már tovább tartóztatni magát, amikor látta, hogy testvérei megváltoztak. Ez azt jelenti, hogy addig kellett várnia kiléte megismertetésével. A testvéreknek végig kellett járniuk a bűnbánat útját. Ez így van a hitéletben is. Azt gondoljuk, hogy becsületes emberek vagyunk. De addig Jézus nem tudja magát kijelenteni nekünk. Ő csak egy bűnbánó személyt tud kegyelmével megajándékozni.

Amíg nem látjuk magunkat kárhozatra méltó bűnösnek, addig nem ismerhetjük meg őt. Az Úr minket is oda akar vezetni, ahova József testvéreit. Ő napvilágra hozza bűneinket. A Szentlélek nem nyugszik, amíg ide el nem jutunk.

A napokban az anyák napját ünnepeljük. Akiknek még él az édesanyjuk, azok egy szál virággal köszöntik őket, mások már csak emlékezni tudunk rájuk, s legfeljebb a sírjukra helyezünk virágot. Én is emlékezem édesanyámra. Szerető szívű édesanya volt, de ugyanakkor gyűlölte a bűnt, gyermekeiben levő bűnt, és ezért keményen meg is tudott fenyíteni bennünket. Életemben döntő szerepet játszott abban, hogy már gyerekként megtanuljam, mi a bűn, a bűnt bűnnek tudjam nevezni és hogy megbánva azokat megtérjek Istenhez. Ahogy József áldott eszköz volt testvérei megváltozásában, épp így volt ez édesanyám életében is. Soha nem vetettem szemére szigorú, bűnt gyűlölő szeretetét, hanem mindig hálás maradok érte.

Így legyen áldott Isten minden édesanyáért, akit felhasznál életünkben, hogy felismerhesük a bűnt, megbánhassuk azt, és megtérve az Úr dicsőségére élhessünk.

| LŐRINCZ ISTVÁN |

A nagy pillanat: József felfedi kilétét testvérei előtt. François Pascal Gerard francia festő alkotása

Ez különösnek tűnik a mi fülünkben. Mert mi úgy gondoljuk, igenis kellett volna mentegetniük magukat, hiszen ebben nem voltak hibásak. Ráadásul ezúttal egy serlegről volt szó, nem József eladásáról, nem arról a bűnről, amely 20 évvel azelőtt történt. Júda mégis azt mondta, hogy Isten napvilágra hozta bűnüket a régi miatt. Ezért nincs értelme a mentegetőzésnek. Semmit sem használna, mert most Istennel volt dolguk, ő haragudott meg rájuk.

József testvérei megértették: mindaz, ami velük történik, szoros kapcsolatban áll azzal, amit ők 20 évvel azelőtt testvérük ellen elkövettek. Mindezekben a sorozatos próbákban Isten kezét látták, aki nem hagyja büntetés nélkül a bűnt. És ők ezt elfogadták, meghajoltak ítélete előtt. Elfogadták a büntetést, mert Isten hozta napvilágra a bűneiket.

Nincs semmi értelme bizonygatni, hogy nem ők lopták el a kelyhet, s Benjáminnak ah-

megbünteti a bűnt. Látjuk Izrael történetéből is: ha elhagyták az Urat, Isten ellenséges népeket bocsátott rájuk. Majd pedig 70 évre fogságba kellett menniük. De ott magukba szálltak, sirtak bűneik felett, s kimondták: igazad van, Istenem, ha büntetsz.

József nem egyezett bele abba, hogy mind ott maradjanak, s azt mondta, csak Benjáminnak kell maradnia rabszolgának. A többiek hazamehetnek. De tudjuk, József részéről ez próba volt. Így fog kiderülni, feláldozzák-e Benjámint azért, hogy ők hazamehessenek. Ekkor újra Júda ragadta magához a szót és a következőt ajánlotta Józsefnek: ha Benjámin nem megy haza, akkor apjuk ősz fejét szomorúsággal bocsátják le a sírba, ezért Benjámin helyett ő marad ott.

József ezt figyelmesen végighallgatta s megérezte, mekkora szeretet van a testvéreiben apjuk iránt. A féltékenység és a gyűlölet eltűnt

Agnus Rádió

24 órán át a világhálón

www.agnusradio.ro

88,3 MHz-en

**03-08 és 12-15 óra között
Kolozsváron**

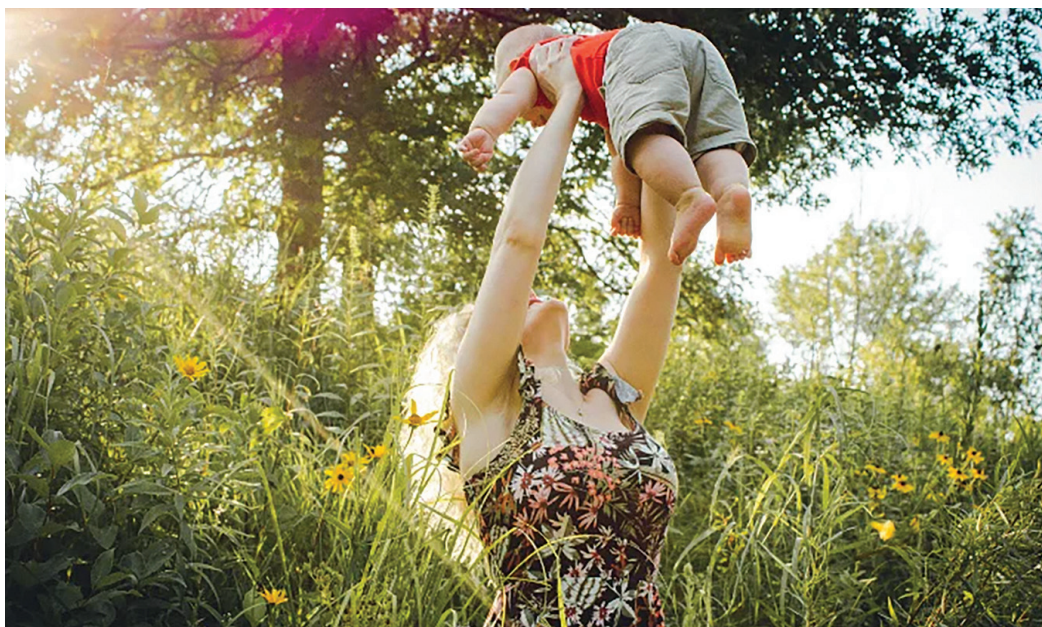
Sok-sok cetli: anya, szeretlek!

1. | Vagy amikor elfogy a türelmem magammal és másokkal szemben.

Belekapaszkodom az édesanyai méltóságba: Isten az ő munkatársának hívott el, bennem és általam teremt új életet, én vagyok az a por, amelyet az ő teremő szeretete formál tovább.

Isten szeretetének anyai arca jött közel hozzám: mert bennem mélységek mozdulnak meg, amikor első lépéseikkel karjaimba totyognak boldogan, amikor örömtől ragyogó arccal rohannak első szavukkal hozzám (Anya, anya!) a leglehetségtlenebb helyzetekben, amikor zokogó, vérző térdrel, fejfel kiáltanak (Anya, segíts, anynyira fájl). Ugyanakkor tudom, hogy az én menynevei Atyámban is hasonló szeretet él: amint az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztal ő is engem.

Hat szívet szőtt belőlem a Mindenható. Örömmöm az ő örömeiben talál visszhangra és hatványozódik. Szomorúságuk hatszorosan visz a mélységekbe – abban a biztos tudatban, hogy velünk és bennünk van a feltámadott. Hatször születtem újra, és egyre többen újultunk meg az új élettel. Hat különböző életkorban osztódom naponta. A legnagyobb most kezd serdülni, vele az ellenkezés lépcsőit lépkedem azon tűnődve, el tudom-e engedni majd, amikor eljön az ideje, ahogyan szabad akarattal bennem bízva utamra engedett az Úr. Közhely-

nek hangzik, de én érzem a mélységét annak, ahogy mindenik a saját útján sajátosan fejlődik, mert minden gyermek más, nem csak a szellemi fogyatékos.

Három lány, három fiú, hat ablak, amely magamból nyílik, hibáimmal, jó és rossz tulaj-

donságaimmal engem is tükrözve, hogy végül engem levetkőzve önmaguk legyenek.

Hála és botladozó szavak kavarnak bennem, mert minden nap más, minden nap kegyelem és káosz... és sok-sok papírcetli: anya, szeretlek!

| ORBÁN VERONKA |

Kinek számít az életed?

Ha jól belegondolsz, sokan figyelnek rád. Szem előtt vagy. Munkahelyen, családban, alkalmi találkozások során, közösségekben. Rövidebb-hosszabb beszélgetések során. Megtörténik, hogy csak belebotlasz valakibe. Talán csak pár sietős pillanat erejéig, de az is lehet, hogy hosszasan elidőztök egymás társaságában. Mert érzed, hogy azonos hullámhosszon vagyok. Mert ott és akkor tudod, ez most kegyelmi alkalom. Amit használni kell és megélni. Olyan dolgokról beszélni, amelyeket csak vele lehet, mert van köztetek valami láthatatlan összekötő kapocs.

Például a múlt. Az együtt megélt idő. Az emlékek. Amikor még... És még annyi minden. És ha mindezt elkezded mesélni, több oldalról megközelíteni, arra valóban nem elég néhány sietős, óránézegetős pillanat.

Olyan ez, mint valami közös időutazás. A hátunk mögé vetünk, elfeledünk, kikapcsolunk minden zavaró tényezőt, és csak mondjuk és mondjuk, s időnként önfeledten felnevetünk, de persze az is lehet, hogy máskor meg a könnyeinket töröljük a szemünk sarkából.

És a másik érti. Hogyne értené! Hiszen ott volt! Velem ült a padban, együtt bókásztunk

haza óvodából, iskolából. Sokszor csak úgy, szótlanság, unottan, félszavakból is értve egymást. Máskor meg izgatottan terveztünk valami nagy világmegváltó eseményt. Ahol majd mi...

Aztán persze hazaérve, megebédelve, a fáradtságtól elkókadva el is illantak ezek a buzgó gondolatok. Másnap már eszünkbe sem jutottak. És megint csak mentünk, bókásztunk csendben, unottan, a környezetünket figyelve.

Ma már zömében új ismerősök vesznek körül. Furcsállod, hogy most mindenki letegez. De tudod, hogy most ez a divat. Mintha visszatértünk volna az iskolapadba.

Oly sok benyomás, hangulat, kommunikációs eszköz ér utol. Azt hisszük, körülöttünk forog a Nap és a Hold. Aztán jön valaki és azt mondja: egy kicsit gondold már bele, hogy kinek számítasz. Úgy, igazán. A valóságban, a mindennapokban, a percekben és órákban. Napról napra. A szürke hétköznapiakon. Az utálatos hétfőkön és a jóleső hétvégéken.

Annak, aki ír neked mobilon vagy az interneten egy rövid üzenetet? Akivel összefutsz és udvariasan megkérdezik egymást, hogy van a család? Aki többé-kevésbé követi a virtuális tevékenységedet és hűségesen hozzászól a világhálón?

Szóval kinek számítasz? Mindezen túl. Reggel, napközben és este, és igen, még éjszaka is. Ki az, aki a szívében, a lelkében hordoz téged? Egy-egy imádságra és ölelésre. Mert te vagy neki a...

Van egy, két, három vagy akár ennél is több név, akit le tudsz írni válaszként? Akinek az arca megjelenik előtted? Aki nélkül nem kelne fel neked a nap, aki nélkül nem lenné az, aki?

Kinek számít az életed?

Nekik, annak az egy, két, három vagy több személynek számítasz igazán. Ma, amíg vagy és utána is. Mindig.

| FÁBIÁN TIBOR |

Anyaságom

Anyaságom nem csupa boldogság vagy rózsaszín felhő, amilyenek a reklámok ígérik. Olyan is szokott lenni, bár csak néha, és ez általában pillanatokig tart. Anyaságom fájdalom. Fizikai és lelki. Fáj tőle a hátam, a vállaim, fáj, mert felmetszették a hasam alját, kétszer is, fáj, mert cipelek, hajolok, fogócskázom, görnyedek, ringatok éjjel és nappal. Fáj tőle a szívem is, mert több mindent elrontok, kiborulok, s nem mindig a gyerekek állnak a fontossági sorrend élén, fáj, mert ettől könnyű szökik szemükbe, ezért állandóan vívodom és küzdök a büntudattal. Fájnak könnyeik, akár én, akár más okozza őket. Eközben pedig egyre csak nő a fájdalomküszöböm, amelyről nem tudom eldönteni, hogy ez megerősítés, edzettség vagy inkább fásultság. Az anyaságom fáradtság, ki-

merültség. Olyan, amelyet ezelőtt elképzelni sem tudtam, hogy létezik.

Anyaságom aggodalom. Betegségek, orvosok, gyógyszerek. Óvoda, iskola, ingázás, beilleszkedés, szocializálódás: újabb aggodalom. Világunk, társadalmunk helyzete, amelybe belenőnek: aggodalom. Mi lesz velük, amikor már nem leszek?

Anyaságom logisztika. Főleg, ha vendég jön, vagy ha mi utazunk. De a hétköznapiakban is. Alvási idő, játék, munka, háztartás – ezek mind szervezést igényelnek. Akkor porszívozom, amikor nem alszanak. Hogy újabb adagot mossak, előbb a megszáradt ruhákat kell elpakolnom. Az anyaság mellett feleségnek, nőnek, lelkipásztornak lenni, eleget tenni további szerepeimnek is – mindez szintén szervezést igényel.

Anyaságom egymillió fotó a telefonomon róluk, és állandó küzdelem a megtelt tárhely ellen. Mindig ég bennem a vágy, hogy ezekből legalább ezret előhívassak, s az egész házat dí-

szítsem velük, de persze soha sincs időm változtatni azokat.

Anyaságom rendetlen ház, játékok, állandóan zúgó mosógép, kirámolt szekrények, morzsás padló, felhalmozódott mosatlan edény, kézlenyomatok ablakok, tükrök. Az anyaságom nagytakarítás nélküli, de varázslattal és bibliai történetekkel teli karácsonyok.

Anyaságom újfajta pénzbeosztás és vásárlási élmény. Az üzletben először mindig a gyerekruhákhoz és játékokhoz száguldok. Jobban örülök, ha nekik tudok venni valamit, mint magamnak, így természetesen a pénztárcám tartalma is ezek szerint változik.

Anyaságom tanít – engem. Újra megtanít játszani. Tanít türelmet, alázatot, a beavatkozás és hátralépés közötti egyensúlyt. Hagyni a gyermekeket kibontakozni, hogy kijöjjen belőlük a feszültség. Tanít úgy nemet mondani, hogy közben mindig elérhető legyek.

Anyaságom reflektorfény. Nem engem, hanem az én édesanyámat világítja meg, hogy lássam benne a hőst, a legfontosabb szerepét, amelyet az életében játszott és játszik.

Szóval anyaságom nem mindig rózsaszín, sőt elég gyakran göröngyös, nehézkes. Ilyenkor kézbe veszem azt a reflektorfényt, s úgy mozdítom, hogy édesanyám fölé és fölém is világítson. Oda, ahonnan jön az én segítségem. Oda, ahonnan jöttek a gyermekeim, és ahol majd aggodalmak, fájdalom és minden földi gyötrődés nélkül együtt lehetek velük.

Ha észreveszem őt, aki méltónak látott engem arra, hogy anyává tegyen, két gyermeket rám bízott és ezzel megáldott, akkor máris oszlan kezdenek a sötét fellegek, ragyogni kezd a nap. Isten arca ragyog rám a gyermeki kacagásban, a közös játék izgalmában, a fejlődésük mérőföldköveiben, a közösen ültetett virág szirmaiban, a hűsleges segítőtársban, az elszenderedett testcskében és pihegésben, a mesét hallgató fülekben és a nyakamat átölelő kezcskében.

| KONDOR ENIKŐ |

Kányádi Sándor

A kisfiú, aki ibolyát látott

A kisfiú hazafelé lépegetett az óvodából.

Az utca fölött rigók röpdöstek át egyik kertből a másikba. A kertből innen is, onnan is kesernyés füstszag érzett.

–Égetik a tavalyi lombot – állapította meg a kisfiú, ahogy kíváncsian ide is, oda is be-bekukkantott a kerítések résein.

„Zöldül már a fű. Szép zöld lesz újra minden” – gondolta a kisfiú. És megállt.

A zsendülő fű között, a kerítésen túl, alig karnyújtásnyira icipici, kék szemű ibolya nézett szembe vele.

– Hát ezt hazaviszem édesanyámnak – határozta el a kisfiú, s már nyúlt volna is, hogy leszakítsa.

– Ne szakíts le, kisfiú! – szólalt meg az ibolya, olyan halkan, hogy csak a kisfiú hallhatta.

Erre valaki nagyokos azt mondaná, hogy az ibolya nem is tud beszélni. De én állítom, hogy tud beszélni. Tanúm rá a kisfiú, aki hallotta. És magam is számos történetben, mesében hallottam, olvastam, hogy a virágok beszélgettek. Még a tévében is láttam, hallottam, s éppen az ibolyát hallottam beszélni. A hóvirággal beszélgetett.

Csak hát tudni kell meg is hallani az ilyen finom hangokat. A kisfiú meghallotta.

– Miért ne szakítanálak? – nyúlt be a kisfiú a rácsos lécek között.

– Mert még kicsi vagyok, ki sem nyíltam egészen. Különben is, lopni szégyen.

– Szégyen? – torpant meg a kisfiú.

– Egyenesen bűn.

– Egy ilyen kis virágot is?

– Azt is. Kicsi szégyen. Kicsi bűn.

– Pedig nagyon szerettelek volna hazavinni édesanyámnak.

– Várd meg, amíg kinyílok egészen!

– Akkor nem lesz szégyen, nem lesz bűn?

– Nem, ha megkéred a bácsit.

– Melyik bácsit, azt a gereblyést ott, aki a tüzet rakja?

– Azt.

– Kérni nem bűn?

– Nem.

– Nem is szégyen?

– Nem is szégyen.

– Akkor jó, megvárom, amíg kinyílsz egészen.

– Köszönöm – mondta a kis ibolya a kisfiúnak –, de hogy ne menj üres kézzel, itt egy levelem, ezt vidd el édesanyádnak.

– Kösz – mondta a kisfiú. – Viszontlátásra!

De szedte is már a lábát szaporán, mert a beszélgetéssel eltelt az idő, s az édesanyja biztosan már várja a sarkon. Várta is.

– Hát te hol maradtál, kisfiam?

– Láttam neked egy szál ibolyát, de még nem nyílt ki egészen. Addig is ezt a levelet küldi szeretettel.

– Hát ez valóban ibolyalevél, köszönöm – mondta az édesanyja, s nemcsak kézen fogta, mint máskor, hanem egy picit öle is kapta az ő kisfiát, aki olyan kedves volt, hogy látott neki egy szál ibolyát.

Figyelemeztes sms-ben: péntek este imaóra!

Beszélgetés Benkő Mihály marosvásárhelyi lelkipásztorral

1. | – Hogyan jött létre Marosvásárhelyen a felsővárosi gyülekezet?

– Az 1930-as években a város északi részén megfogalmazódott az igény, hogy érdemes lenne új körzetet alapítani. 1939-ben megvásároltak egy, az Agrár Takarékpénztár tulajdonában levő Fürst-telepi emeletes házat, amelynek alsó részében imaházak rendeztek be. 1946-ig a vártemplomi lelkipásztorok szolgáltak a körzetben, akkor külön lelkipásztort kapott a gyülekezet Szabó Frigyes személyében. 1964-ben történt nyugdíjba vonulását követően fiát, ifj. Szabó Frigyest választották meg. Az ő idejében, 1976 januárjában önállósult a gyülekezet. Az imatermet egy L alakú templommá alakították, az alsó szinten gyülekezeti terem és iroda is található, a felső szinten pedig két lelkipásztori lakás. A templomot 1978-ban avatták fel, a padokat a református kollégium díszterméből vették át. 1994-ben választották meg Kántor Attilát lelkipásztornak, 1999-ben építettek tornyot a meglevő templomnak. A gyülekezetben nagy hangsúlyt fektettek a lelki építkezésre, a segédlelkészi állást 2007-ben második lelkipásztori állássá alakították át, akkor került az egyház-községbe Szabó László Bálványosváraljáról. Engem Kántor Attila nyugdíjba vonulását követően 2019-ben választott meg a gyülekezet.

getünk a hit dolgairól, keresztyén felelősségről, küldetésről. Ilyen szempontból kicsit teológusnak is érzem magam. Isten után a feleségem a legfőbb segítségem a szolgálatban is. Minden ötletet, amely a gyülekezet építését szolgálja, együtt beszélünk meg. Külföldi tanulmányútjaink, belföldi utazásaink során sokat tanultunk,

elérni, családokkal megismerkedni. Pénteken és szombaton lehetőség van az ifjúsági bibliaórán való részvételre. Kirándulást, két-háromnapos táborokat szervezünk a fiataloknak. Idén Maroshévízre szeretnénk több napra elmenni. Részben összerázó jellege is lenne az együttlétnek, hiszen a gyerekek más-más iskolába járnak, s csak kátéórákon találkoznak egymással. Hatalmas kihívás számunkra, hogy az ifjúságon belül a különböző nemzedékek tagjait megismertessük egymással, és tudatosítsuk bennük: ők jelentik a gyülekezet jövőjét. Szántunk, vetünk, öntözünk, de tudjuk, hogy az áldás Istentől származik. Neki kell megérintenie a fiatalok lelkét.

– Milyen diakóniai munkát végeznek?

– Lelkes nőszövetségi csoportunk oroszánrészt vállal szeretetvendégségek szervezésében, kézimunkacsoportunk is van. Két éve gyakoroljuk azt, hogy március 15-én vendégül látjuk a gyülekezetünk területén levő Székely vértanúk emlékművénél ünneplőket. Ilyenkor az asszonyok Kossuth-kiflit sütnek, a csomagra bibliai igével ellátott kis kártyát fűznek, amely által hívjuk, várjuk az embereket a felsővárosi templomba – e programunknak is missziói jelleget tulajdonítunk.

Házi beteggondozás céljából mintegy húsz éve a gyülekezet alkalmazásában áll egy diakonissza. Az akkori időben ez forradalmi gondolatnak számított, azóta próbáltuk bővíteni a tevékenységet, három éve akkreditáltattuk a diakóniai szolgálatot, sikerült még egy diakóniai állást létrehozunk, valamint egy szociális munkást is alkalmazunk napi két órában. A polgármesteri hivataltól elnyert pályázat útján támogatjuk a betegeket, a magukra maradt idős gyülekezeti tagokat.

– Hogyan érik el a gyülekezet többi tagját?

– A szokásos istentiszteleti alkalmak mellett szerdán délután és péntek délelőtt felnőtt bibliaórát, minden hónap első szerdáján nőszövetségi és első péntek délutánján presbiteri bibliaórát tartunk. Rendkívül jó ötletnek bizonyult a néhány éve elindított Felsővárosi est programunk. Ilyenkor könyvbemutatókat, festménykiállítás szervezünk, történelmi előadásokat hallgatunk, kerekasztal-beszélgetéseket tartunk napi, aktuális témákról. Ezek mind jó alkalmak arra, hogy egymással is szóba elegyedjünk az ige szeretetaszta mellett, hiszen a Felsővárosi estek minden alkalommal rövid áhítattal kezdődnek.

Egy évvel ezelőtt indítottuk be a felsővárosi imaórát az 1921-ben alakult Vécsi Szövetség példáját követve. A szövetség tagjai akkor minden péntek este 8 és 10 óra között lakásaikban imádkoztak a gyülekezetért, egymásért, egyházért, nemzetért. A következő volt a jelszavuk: „megfelelő embert a megfelelő helyre”. Ezt igyekszünk gyakorolni mi is: minden vasárnap a következő pénteki esti imaóra vezérfonalát (igeolvasás, ima) kinyomtatjuk, és az imádkozni óhajtó gyülekezeti tagoknak adjuk át. Jelenleg ötven példányt nyomtatunk, ami el is fogy. Van, aki telefonon (WhatsApp alkalmazáson) kapja meg a szöveget, és azt is hallottam, hogy egyes gyülekezeti tagok egymást SMS-ben emlékeztetik a péntek esti imádságra.

Kirándulás a felsővárosi gyerekekkel. Benkő Mihály szerint a fiatalok a gyülekezet jövőjét jelentik

– Marosvécsről került Vásárhelyre. Milyen városi közegben szolgálna?

– Hasonló és mégis minden más. Hasonló a helyzet abból a szempontból, hogy a lelkipásztornak ugyanúgy készülnie kell a szolgálatokra. Mindkét helyen „együtt sír a sírókkal”, gyászolókkal, együtt örül az örvendezőkkel. Mégis más, mert sokkal nehezebben ismerem meg és érem el a híveket. Marosvécsen négy év után az ezerlelkes gyülekezetet jól ismertem. Ehhez képest négy év elteltével (beleszámítva a járványidőszakot) a 2300 lelkes felsővárosi gyülekezetből jóval kevesebb hívünket ismertem meg. Kevés alkalom volt a találkozássra, beszélgetésre.

– Milyen a családi hitélet, hiszen felesége evangélikus?

– Igen, feleségem evangélikus lelkipásztor, a kolozsvári teológián tanít. Hitvitáink nincsenek, protestánsok vagyunk, ugyanarról a tőről fakad minkettőnk hite. Igyekszünk a keresztyén családok hitéletét megélni. Sokszor beszél-

később kerestük a lehetőséget, miként lehetne a látottakat a gyülekezetben alkalmazni. Időnként szolgál is a gyülekezetben nemcsak istentiszteleten, hanem gyülekezeti és nőszövetségi bibliaórát, vallásórát, gitárórát tart, ünnepek alkalmával segít úrvacsorát osztani.

– Hogyan zajlik az ifjúsági munka?

– Vallásórát tartunk a gyerekeknek szombat délelőtt és vasárnap az istentisztelet ideje alatt is. Marosvécsen például gyakoroltuk a baba-mama-bibliakör, itt is szeretnénk ezt megvalósítani. Felsővárosi nyár címén két éve gyermekfoglalkozásokat tartunk júliusban hétfőtől péntekig. Rövid áhítat, játék után bibliai történeteket tanulunk, kirándulásokat szervezünk, állatkeretet látogatunk. Ebben az időszakban a szülők dolgoznak, nálunk az udvar pedig megtelik gyermekzsivajjal. Az iskolakezdés előtti héten vakációs bibliahetet szervezünk. A gyermekekkel való foglalkozás részben missziói jellegű is, hiszen ennek során több szülőt is sikerült

Jézus bőrébe bújva

Elkezdődött az idei munkatársképző tanfolyam

Nem könnyű néhány sorban megfogalmazni az első szeminárium hétvégéjét, ugyanis számos új tapasztalattal, gondolattal és nem utolsósorban baráttal gazdagodtunk. Nem egyedül jelentkeztem a munkatársképző tanfolyamra, hanem három lelkes ifis társammal, akikkel egymást támogatva néztünk körül megérkezéskor a teremben. Hogy fogunk ennyi nevet megjegyezni? – tettem fel a kérdést magamban. Legalább egy hétvége kellene a nevek és az arcok párosításához.

Tévedtem. Nemcsak arcokat és neveket, hanem én-történeteket, személyes élettapasztalatokat, félelmeket, örömeiket, álmokat ismertünk meg egymás személyében egy hétvége alatt. Az egymás előtti megnyílást segítette a hétvége témája: az önismeret. Minden előadás, műhelymunka, kiscsoportos beszélgetés, gyakorlat e köré rendeződött kezdve a testtudattól, a bibliodrámaig vagy a vezetett meditációtól a kreatív, művészetterápiás módszerekkel gazdagított műhelyig.

Mindegyik tevékenység újabb és újabb szémszögből világított rá az énünkre: én, mint test, én, mint Isten talentumokkal megáldott teremtménye, én, mint kapu, én, mint tanítvány. A komfortzónámat leginkább akkor éreztem feszegetve, amikor a bibliodráma keretében Jézust alakítottam, aki az emmausi tanítványokkal találkozott. Soha nem gondoltam bele, milyen lehet Jézus bőrébe bújni. Nem egyszerű, óriási felelősségnek, kihívásnak éreztem.

Kiemelném a hétvégén a szervezők aktív, mindenre nyitott jelenlétét, akik bármilyen lehetetlen kérdésre is próbáltak választ keresni számunkra. Tetszett a képzés megszervezése, ugyanis minden apró részletre odafigyeltek: megfelelő hőmérséklet, kellő nehézségű reggeli torna, az ismerkedés elősegítése érdekében kevert étkezési ültetésrend, az áhítatok személyreszabása és számos olyan apróság, amely megteremtette az egymás felé való nyitás lehetőségét, egymás el- és befogadását, valamint az önismeretre való hangolódást.

Felemelő érzés volt e közösség részese lenni. Hogy mivel gazdagodtam, gazdagodtunk? A pontosság elvével, a szeretet megtapasztalásával és újabb perspektívába helyezésével, isten-élménnyel, önismereti praktikákkal, szervezési tippekkel, csapatépítő játékokkal, jókedvvel, maradandó emlékekkel, új ifis dalokkal, mély gondolatokkal, példaképekkel és bizalommal.

Utolsó nap a szobatársakkal azt számoltuk, hogy még egy hónapnak sem kell eltelnie és ismét találkozhatunk. Ennek reményében lelkesen és türelmetlenül várjuk a következő alkalmat. Hálás vagyok a szervezőcsapatért, a meghívottak szolgálataért, a lehetőségért és a társaimért, akiket megismertem. Jó az Istent szerető körében kibontakozni, képződni. KöszIKE!

| KEREKES MELINDA |

Ép testben ép lélek

Tavaszi érkezéssel egészségünk megőrzése érdekében érdemes több időt töltenünk a szabadban, többet mozognunk. Ez több szempontból is fontos. Egyrészt a természetes napfényben töltött idő hozzájárul a szervezet D-vitamin termeléséhez, amely a kalciumháztartás egyik fontos szabályozóhormonja, és amely fontos szerepet játszik a csontok erősítésében, az immunrendszer megfelelő működésében.

A rendszeres séta segíthet fenntartani a megfelelő vérnyomást és csökkentheti a szív- és érrendszeri betegségek kockázatát, növeli a szervezet oxigénellátását. A séta kiváló módja a testmozgásnak, általa erősíthetők az izmok és javítható az általános kondíció, segíthet az anyagcserét szabályozni, ez hozzájárulhat a testsúly megfelelő szinten tartásához.

A természetben való séta kiváló stresszcsökkentő. A zöld környezetben való tartózkodás és a mozgás egyaránt segít ellazulni, felfrissülni. A rendszeres fizikai aktivitás segíthet javítani az alvásminőséget is. A friss levegőn való időtöltés és a testedzés hozzájárulhat az alvásciklusok rendezéséhez. De más jótékony hatást is megemlíthetünk, mint például a memória és az agyi teljesítmény fokozását, a megnövekedett boldogság-hormon-szintet és az önbizalom fokozódását.

Fontos kiemelni azt is, hogy a tavaszi séták az ember lelkére is pozitív hatással vannak. Nem tudom, más miként van ezzel, de én tavasszal a megújuló környezetet látva mindig arra gondolok, hogy ezek a kis csodák, életek mögött biztosan lennie kell egy nagyobb erőnek, egy hatalomnak. Minden új rügy, minden bimbó, madárdal Isten keze munkáját dicséri. Menni kell és rácsodálkozni ezekre. Érezni, átélteni és megtapasztalni, hogy e sok kis élet, az illatok vagy hangok a mi Urunk nagy voltát hirdetik, az életet, amelyet mi is tőle kaptunk. Amit ő értünk adott, hogy mi vele élhessünk. „Urunk a feltámadás ígérőjét nemcsak könyvekben, hanem tavasszal minden egyes levélben megírta” (Luther Márton).

| SZÁSZ ZSOLT |

Áldásosztás, áldásmondás

1. | **E**zért az alászállás halálos kockázatát is vállaló atyai előrelátásért ma is magasztaljuk megváltásunk elrendelőjét, mert „mind jó, amit Isten tesz, szent az ő akarata”.

Jézus egész alászállásának, a karácsonyi, majd a kereszthalálos és feltámadásos húsvéti és az áldozócsüttörtöki nagy műnek ez a végső célja: „magamhoz vonzok mindent”. Az egész teremtett világot mennyei és egyetemes vonzásába vonja Jézus.

Sokan vélik úgy, hogy e vonzás minden korban megújul, minthogy a váltságmű is érvényben marad, és nemzetekre, kultúrákra, minden emberre kihat az általános kegyelem értelmében. De csak azokat teszi boldoggá, akik e vonzást Jézussal együtt befogadják: „akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek” (Jn 1,12).

Igazi boldogító, tartalmas ünnepe annak van, aki meg tudja fogalmazni: „Uram, emlékezzél meg én rólam, amikor eljössz a te országodban!” (Lk 23,34). Vagy a samáriai asszony szavaival: „Uram, add nekem azt a vizet, hogy meg ne szomjúhozzam” (Jn 4,15).

Nem szakrális játék a szavakkal, hanem lényeges iránymeghatározás az, ami a Lukács evangéliuma végén megszólaló üzenetben olvasható: „kivitte őket Betániáig, felemelte a kezét, és megáldotta őket. És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe. Azok pedig leborulva imádták őt, majd nagy örömmel visszatértek Jeruzsálembe. Mindig a templomban voltak, és áldották Istent” (Lk 24,50-53).

Mily gyönyörű Lukács evangéliuma: tökéletesen követi a lelki parabola irányvonalát. A könyv első fejezeteiben az alászállás, az evangélium utolsó mondataiban a felemeltetés szerepel. És a lelki mozgásirányok is világosak: KI-FEL-LE-VISSZA. Igen, Jézus kivisz a megszokott környezetből – akár ténylegesen, akár lelkileg.

E kivonulással kezdődik a keresztyén élet is. És aki vele tart, annak a régiből, az ó-emberi megszokásokból való kimozdulása nem veszteség, hanem nyereség: Jézus az új helyzetben megáldja új helyzetekkel. Háromszor is előfordul hol a tanítványokra, hol Jézusra vonatkozóan a megáldani szó (latinul benedictus). Jézus áldásosztó, aki őt követi, az áldásmondó.

Ez a mennybemenetel egyik nagy gyümölcse: az áldásosztó életmód. Az áldó ember, aki Jézushoz hasonlóan nem rázza öklét az őt elárulókra, megtagadókra, hanem áldást mond. Fantasztikus kép: Jézus áldásra emelt kézzel vitetik fel a mennybe. Amint vonzása egyre tágasabb, ugyanúgy a békesség-etika is, amely Jézus vonzásában és felemelt kezei alatt megszületik.

A felemelt kezek alatt csak leborulni lehet, ha rájövünk: mi mindent tett értünk, helyettünk, velünk Isten szabadító kegyelme. Ezért a lakóhelyükre, munkahelyükre, szolgálati helyükre visszatérő tanítványok hálá-

Krisztus mennybemenetele. Andrea Mantegna olasz festőművész alkotása

Juhász Gyula:

A föltámadott

Latrok között, a gyászos, csonka péntek,
Hasadt kárpítja a mogorva égne,

Az ecet és epe, a szörnyű lándzsa
Már messze, régen elmaradt utána.

Kín és halál csak kusza, kurta álom
És élni, élni jó e szép világon.

Mögötte áldott harminchárom éve,
Előtte: az öröm mély messzesége.

És negyven napra, hogy az égbe tartott,
Úgy hívták, vonták még a földi partok.

Oly idegenül tündökölt a menny még
S oly szédítőnek tűnt a végtelenség.

Folyton lenézett, búcsút mondva halkan
És fájó szívvel szállt a szűz magasban.

S a ragyogó azúron át a lelke
A Genezáret kékségét kereste.

juk kifejezéseképpen mindig a templomban voltak és áldották Istent. Nem is tehettek mást. Nem kötelességből, hanem hogy megosszák örömeiket mindenki vel. Ezt Juhász Gyula oly szépen fejezte ki: „Mögötte áldott harminchárom éve, Előtte: az öröm mély messzesége”.

Kálvin 1545-ben megjelent genfi kátéjában is foglalkozik a mennybemenetel ünnepével. Milyen „hasznunk” van a mennybemenetelből? – teszi fel a kérdést a reformátor. Válasza: kettős haszna van. Az első, hogy Krisztus a nevünkben ment be a mennybe, amiként értünk szállt le a földre egykoron. Így megnyitotta előttünk az utat, amelyet korábban bűneink torlaszoltak el. Másodjára Isten színe előtt közbenjárónk és védőügyvédünk van benne. Ez azt jelenti, hogy annyira „felvonult” a mennybe, hogy már nincs is velünk? Kálvin válasza: „egyáltalán nem. Éppen ellenkezőleg. Megígérte, hogy velünk marad a világ végezetéig”. „Teste felvitetett a mennybe. Ereje ezzel szemben mindenhová kiterjed”.

Ezen az ünnepen legyen pár percünk arra, hogy megköszönjük a tökéletes isteni alkotást, amelyet nem hagyott torzóban az Atya. Köszönjük meg, hogy az egész világ, benne a mi életünk Jézus mennyei vonzásában teljeshet be. Áldjuk őt azért, hogy a 21. századi magyar keresztyénség áldásért nyerhet, ha rendeltetésszerűen él a mennybemenetel üdvörtörtéti ünnepével.

Három évtizedes álom megvalósulása

Átadták a Kőrösi Csoma Sándor-emlékközpontot

Felavatták Kovásznán a Kőrösi Csoma Sándor Emlékházat és Népfőiskolát. Az emlékház arra hivatott, hogy a szülőföldön adjon otthont a Kőrösi munkásságát kutatók, emlékét ápolók közösségének.

Az épület alapkövét 32 évvel ezelőtt helyezték el a református egyház által biztosított telken, a munkálatokra szánt összeget pedig többek között téglajegyek árusításával igyekeztek fedezni – idézte fel Gazda József, a Kőrösi Csoma Sándor Közművelődési Egyesület alapítója, tiszteletbeli elnöke. A terv megvalósításához nem érkezett elég támogatás, így a kivitelezés váratott magára. „A világot nem sikerült megszólítani, de a szándék tovább élt. 2018-19-ben csoda történt, a Lakiteleki mozgalom képviselői Kovásznára és környékére érkeztek, ekkor Lezsák Sándor alelnök az ügy mellé állt” – emlékezett vissza.

Gazda József hozzátette, az emlékház felállításával a rendszerváltás után alakult egyesület célja az volt, hogy a fürdővárosba érkezők figyelmét felkeltsék, és a közelben fekvő Csomakőrösrre irányítsák. A közösség megalakulása óta minden évben megszervezte a Kőrösi Csoma Sándor nevéhez fűződő összejevetelt, ahova a magyar kultúra kutatói, a névadó emlékének ápolói sereglének. A konferencián az elmúlt évek alatt 920 előadást tartottak, ezek témája részben Csoma, részben a hozzá kapcsolódó magyar múlt kutatása, nemzeti kultúránk, létünk értelme volt – hangzott el.

Csornyus Lőrincz Ybl Miklós-díjas építész, a ház tervezője elmondta, az emlékház az építészeti kultúrák négyes csomópontját hordozza, a világ négy tájának keresztmetszetét tükrözi, ezzel mutatva Csoma életútját.

„Nem csupán egy épület avatására, hanem egy két évszázados adósság törlesztésére gyűltünk össze névadónk irányába, miközben egy három évtizedes álom megvalósulásának lehetünk tanúi” – köszöntötte az ünnepelőket Ferencz Éva házigazda, a Kőrösi Csoma Sándor Közművelődési Egyesület jelenlegi elnöke. Mint fogalmazott, a 240 éve született Kőrösi

Fotó: Kiss Gábor

Az építész szerint az emlékház a világ négy tájának keresztmetszetét tükrözi

Csoma Sándor életműve igazi időkapuszula, ő maga pedig az új világok felé vezető utak kapunyitója. Az emlékház megalakulásának tiszteletére újra elindítják a Stipendium Csomaiantum ösztöndíjat, amellyel biztosítani szeretnék a fiatalok számára a továbbtanulás lehetőségét.

A következőkben Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter szövege az egybegyűltökhöz. „Az épület akkor lesz igazán lelkes hely, ha megtöltjük tartalommal, ha közösséget építünk köré” – fogalmazott. Hozzátette: akik ide majd eljönnek, alkotni fognak, így a házból minél több tudás áramlik ki. Kőrösi munkásságát illetően elmondta: ismerte népét és szerette hazáját, miközben térben és időben messzire látott, olyannyira, hogy egyfajta híd volt Kelet és Nyugat között.

Az ünnepélyes szalagvágást követően Kató Béla püspök megáldotta az épületet, majd a helyi iskola népdalkórusa és a diákok verses előadásai színesítették az ünnepséget.

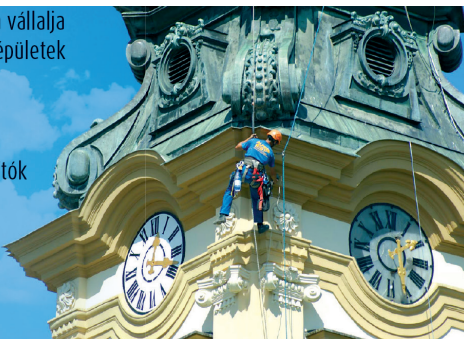
| PILBÁTH KINCŐ |

Hirdetés

Igényes, pontos munkát garantálva vállalja templomok, műemlékek, egyházi épületek felújítását és karbantartását az **ALPINBIST Kft.**

Tornyok, toronydíszek festését, felújítását, bádorgozását, villámhárítók és ereszcatornák szerelését ipari alpinechnikával végzi el állványozási költségek nélkül.

További információk a **0755 312 904** telefonszámon.

Salétromos falak? A Biodry erre egy végleges megoldást kínál!

NEDVES FALAK?

biodry
ADVANCE WALL TECHNOLOGY

Svájci technológiánk természetes módon állítja meg a kapilláris nedvességet régi épületekben, templomokban, műemlékekben.

További információ:
0770 765 537

www.biodryromania.ro

**Toronyjavítás
-festés
-bádorgozás**

LUKÁCS ALPIN'S

0744 612 079

A kiadványt támogatta

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

<https://reformatus.ro/mediatar/kiadvanyok/uzenet> • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

